

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. III. De Angeli ad Pastores descensu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

lum, ad poeda, ad furta, ad homicidia. Sunt & alii, qui vigilant, sed non super gregem suum; quotidianum est, suo solum bono, & aliter in rem suam vigilare.

Bene autem pastoribus futurus Princeps Pastorum annuntiatur. Et quia idem etiam agnus erat, ordihe recto prius pastoribus novellus agnus, quam gregibus Pastor nuntiatur. Fecit autem Dominus primum ex pastoribus Evangelistas & Apostolos; dein ex piscatoribus Pastores.

Pastores isti ad Christi eunas invitati, varie considerandi. 1. Priscos Patriarchas vite genere imitabantur. Illi coram Pharaone rege libere professi sunt: a Pastores ovium sumus, servi tui, & nos & patres nostri. 2. Vigilabant. A dormientibus non invenitur Christus. 3. Simplices erant, adeoque ad fidem adiungendam faciles & Pharisais multo aptiores. Teste Salomone, cum simplicibus sermone suo, cum paucioribus & piscatoribus. 4. Pauperes erant. Ioannis discipulis velut prodigium novum dicitur: Pauperes evangelizantur. De seipso Christus, Spiritus Domini super me, inquit, propter quod unxit me; evangelizare pauperibus misit me. Christi Nativitas ex Iudais, pastoribus tantum; ex gentibus etiam regibus nuntiata est. Ipsimet Iudei hoc facti sunt: Numquid aliquis ex Principibus Princes & Reges, quod Isaias predixit: ambulabunt gentes in lumine tuo, & reges in splendore ortus tui. Neminem Deus a sui notitia excludit, nisi volentem malis moribus excludit.

§. IV. De hilari affatu Angelis ad pastores.

Augustum nuntium, Evangelium vere lætissimum, tæterque quaterque beatissimum è caelo legatus attulit, qui dixit: Nolite timere, ecce enim evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo: quia natus est hodie vobis Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David. In lege veteri audiebantur tantum illæ voces: Veniet, nasceatur, salvabit. Hodie vox salutis ex ore cælestium nuntii audita: Jam natus est, & ed natus est ut moreretur. Ita hunc Domini Natalem Tertullianus cogitatione complexus, At verò Christus, inquit, mori missus, nasci quoque necessarium debuit ut mori posset; non enim mori solet, nisi quod nascitur: mutuum debitum est, nati tati cum mori, & forma moriendi, causa nascendi est. Hodie, ait Angelus, natus est: hodie utique, ait Bernardus, non in hac nocte. Nox sicut dies illuminata, in noctem mutata est. Siquidem nox præcepit, dies autem appropinquavit, verus utique dies ex die, salutare Dei. I E S V S Christus Dominus noster. Nam non illa dies erat, quia verus sol ortus jam erat.

Angeli ad pastores loquutio. Luc. c. 2. vers. 10.

Be. n. in Natali Dom. Serm. 5. sine tituli p. 84. Cur Angelus dixit: Hodie natus est, & non hac nocte. Eiusdem in intuenti in terris summi miraculi adhortatio. Luc. c. 2. vers. 12.

Nec satis Angelo, pastores alloqui; illos in super ad intuentium novum hoc in terris & Nummum miraculum adhortatus. Et hoc vobis signum, inquit, invenietis insistentem panis involutum, & positum in præsepio. Nimirum in illo vobis noto, communi & omnibus patente loco. Et videtur spelunca illa, ut aliqui opinantur, nomen habuisse præsepis, ob positum illic præsepe. Sin istud non asserendum, tunc certe Angelus vel occulto ductu eos ad nati Servatoris locum perduxit, vel eum verbis ita descripsit, & velut digito monstravit, ut difficilis fuerit errare. Erat autem illud hospitium nati Regis in extremâ Bethlehemi parte ad Orientem, prope civitatis murum. Signum verò & velut tessera salutis datur Paupertas & Humilitas Salvatoris. Et en, nobilissimi fortissimique milites ducis sui panniculos noti erubescunt. Disce hic, obsecro, superbia humana, disce cristas ponere, & alas submittere; disce vestium lautitiam non ambire, paupertatem & pauperes non fastidire. Aspice tuum ducem, si tuum esse agnosceis, & erubescere vilissimum caculam aut lixam molliora, quam ducem ipsum sibi querere. En dux tuus in præsepi vestitur linteolis; tu cacula vilissime, pretium adhuc & pompam, & luxum in veste quaeris?

Sed, quaeso, cur hic è caelo legatus non missus est ad Augustum Cæsarem? cur non ad Cyrinum Syriæ præfidentem, aut ad Herodem regem, aut ad Caipham summum Pontificem, aut ad Pharisæorum Principem, cur non ad alium ex opulentioribus dynastis aliquem? Verè Deus humilia respexit, & alta à longè cognovit; que stulta sunt mundi, elegit Deus, ut confundat sapientes; & infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia; & ignobilia mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea que non sunt, ut ea que sunt, destrueret. Placuit divitiæ bonitati in his opilionibus & cognata paupertas, & laudata simplicitas.

Cur Angelus non est missus ad Augustum Cæsarem, aut ad alios ex opulentioribus? Ps. 137. vers. 6. 1. Cor. c. 1. v. 27. & 28.

Merito Christus agit gratias Patri, quod abscondit haec à sapientibus & prudentibus, & revelavit ea parvulis. Ità perdidit sapientiam sapientum, & prudentiam prudentium reproboavit. Vbi sapientis ubi scriba? ubi conquisitor huius sæculi? Nomen stultam fecit Deus sapientiam huius mundi.

Matth. c. 11. vers. 25. 1. Cor. c. 1. v. 19. & 20.

Non autem ad pastores solum missi sunt Angeli, sed unum aliquem eorum ad stellam in Oriente Magis extollendam, alium ad Patres in limbo confortandos esse missum, credibile. Ita Numinis in mortales infinita bonitas prædicatur in terrâ, sub terrâ, & in caelo, & in nomine IESV omne genu flectitur, caelestium, terrestrium, & infernorum.

Ad Philip. c. 2. v. 10.

§. III. De Angeli ad pastores descensu.

Ubita lux illa, quæ pastoribus nocte Nascentis Domini oborta, non sine vaticiniis est. Isaias gratulatur: Populus, qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam; habitantibus in regione umbrae mortis, lux orta est eis. Et addent mites in Domino lætitiâ, & pauperes homines in sancto Israel exultabunt, quoniam desecit, qui pravalebat. Prædixit & David Pfaltes divinus: Nox sicut dies illuminabitur, sicut tenebra eius, ita & lumen eius. Exortum est in tenebris lumen rectis, misericors, & miserator, & iustus.

Et ecce, ait beatus Lucas, Angelus Domini stetit iuxta illos. Non dubium, quin ore lætissimum, splendidissimo vultu, veste candidissima, qualia scilicet tam lætam diem decebant. Iustitiæ Soli, qui amicus est lumine sicut vestimento, hoc omnino tribuendum erat, ut ejus etiam ministri, Angeli, ipsius præsertim die natali, radiis vestirentur & lumine. Fuisse Gabrielem Archangelum, qui Zachariæ in templo, qui pastoribus in campo, qui Patribus in limbo, qui Matri Virgini in domo, qui tribus regibus in somno, qui Christo ipsi in horto nuntius & solator venerit, sentiunt complures.

Addit B. Lucas: Et claritas Dei circumfulsit illos, & timuerunt timore magno. Hæc Beda explicans, Nusquam, ait, in veteri testamento reperimus Angelos cum luce apparuisse, servabatur id tempore Christi. Nimirum ut non tantum voce sermonis, sed etiam divina lucis claritate, ortus veri Solis astrueretur. Hinc & Angeli clarâ in luce refulgent, radios solares æmulati, ut ipsum in antrolaritantem Solem his etiam indicis patefacerent. Quâ de re Gregorius Magnus. Dum pie, inquit, pastores super gregem vigilant, divina super eos gratia largius corruscet. Omni autem ex parte pastores splendor ille cinxerat, ut Nascentis Christi majestatem ac divinitatem & illis & vobis omnibus indicaret. Timuerunt autem timore magno. Vri lex Evangelium, crux gloriam, ita timor gaudium præcedit.

§. V.

Pastores

atque

claustrum

in

quodam

modo

con-

siderandi.

1. Priscos

Patriarchas

vite

genere

imitabantur.

2. Vigilabant.

A dormientibus

non invenitur

Christus.

3. Simplices

erant, adeoque

ad fidem

adiungendam

faciles &

Pharisais

multo aptiores.

Teste

Salomone,

cum simplicibus

sermone suo,

cum paucioribus

& piscatoribus.

4. Pauperes

erant. Ioannis

discipulis

velut prodigium

novum dicitur:

Pauperes

evangelizantur.

De seipso

Christus, Spiritus

Domini super

me, inquit,

propter quod

unxit me;

evangelizare

pauperibus

misit me.

Christi Nativitas

ex Iudais,

pastoribus

tantum; ex

gentibus etiam

regibus

nuntiata est.

Ipsimet Iudei

hoc facti sunt:

Numquid aliquis

ex Principibus

Princes &

Reges, quod

Isaias predixit:

ambulabunt

gentes in lumine

tuo, & reges

in splendore

ortus tui.

Neminem

Deus a sui

notitia excludit,

nisi volentem

malis moribus

excludit.

De Ioh. c. 7. vers. 48. & Isai. c. 60. vers. 3. f. De mirabili curâ Christi in publico Natali suo, Phil. Boiquier in Arâ cali. con. 11. c. 1. ubi pag. 220.

§. III. De Angeli ad pastores descensu.

Ubita lux illa, quæ pastoribus nocte Nascentis Domini oborta, non sine vaticiniis est. Isaias gratulatur: Populus, qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam; habitantibus in regione umbrae mortis, lux orta est eis. Et addent mites in Domino lætitiâ, & pauperes homines in sancto Israel exultabunt, quoniam desecit, qui pravalebat. Prædixit & David Pfaltes divinus: Nox sicut dies illuminabitur, sicut tenebra eius, ita & lumen eius. Exortum est in tenebris lumen rectis, misericors, & miserator, & iustus.

Et ecce, ait beatus Lucas, Angelus Domini stetit iuxta illos. Non dubium, quin ore lætissimum, splendidissimo vultu, veste candidissima, qualia scilicet tam lætam diem decebant. Iustitiæ Soli, qui amicus est lumine sicut vestimento, hoc omnino tribuendum erat, ut ejus etiam ministri, Angeli, ipsius præsertim die natali, radiis vestirentur & lumine. Fuisse Gabrielem Archangelum, qui Zachariæ in templo, qui pastoribus in campo, qui Patribus in limbo, qui Matri Virgini in domo, qui tribus regibus in somno, qui Christo ipsi in horto nuntius & solator venerit, sentiunt complures.

Addit B. Lucas: Et claritas Dei circumfulsit illos, & timuerunt timore magno. Hæc Beda explicans, Nusquam, ait, in veteri testamento reperimus Angelos cum luce apparuisse, servabatur id tempore Christi. Nimirum ut non tantum voce sermonis, sed etiam divina lucis claritate, ortus veri Solis astrueretur. Hinc & Angeli clarâ in luce refulgent, radios solares æmulati, ut ipsum in antrolaritantem Solem his etiam indicis patefacerent. Quâ de re Gregorius Magnus. Dum pie, inquit, pastores super gregem vigilant, divina super eos gratia largius corruscet. Omni autem ex parte pastores splendor ille cinxerat, ut Nascentis Christi majestatem ac divinitatem & illis & vobis omnibus indicaret. Timuerunt autem timore magno. Vri lex Evangelium, crux gloriam, ita timor gaudium præcedit.

§. V.